

Un cuvânt de trezire referitor la tema alcool

Ce spune Biblia referitor la tema alcool?

În cadrul unui studiu al cărții profetului Habacuc m-am lovit de un cuvânt în capitolul 2: „Vinul înșală” (Habacuc 2.5). Națiunile sunt caracterizate prin consumul excesiv de alcool; așa era deja în zilele lui Habacuc. Orice virtute este distrusă prin consumul mărit de alcool. Alcoolul încetează mintea și amortește simțămintele naturale. Ajuns odată în patima alcoolului este greu să te desprinzi de el. Mulți îneacă grijile lor în alcool. Dacă ținem seama de îndrumările biblice, nu vom cădea nici la stânga și nici la dreapta.

Sfânta Scriptură nu interzice consumul de alcool. Cu plăcere se face referire la Psalmul 104.15: „... vin, care înveselește inima omului”, sau la Judecători 9.13: „Să-mi las eu mustul meu, care înveselește pe Dumnezeu și pe om?” Apostolul Pavel recomandă conlucrătorului său Timotei, „... folosește puțin vin, din cauza stomacului tău” (1 Timotei 5.23). Uneori se argumentează, că de fapt Domnul Isus a transformat apa în vin la nunta din Cana, și aceasta ar fi dovada că noi putem oferi alcool în orice ocazie. Foarte batjocoritor devine apoi, când din acuzarea adusă Domnului Isus – „Iată un om mândăcios și băutor de vin” (Matei 11.19) – se trage concluzia că Domnul Isus s-ar fi amețit regulat cu alcool. Vinul este amintit în Biblie pentru prima dată în Geneza 9: „Și Noe a început să cultive pământul și a sădit o vie. Și a băut din vin și s-a îmbătat și s-a dezgolit în cortul său” (Geneza 9.20,21).

De îndată ce vinul încetează mintea și ne dezleagă mai mult limba, se începe să devii păcătos. În multe locuri din Noul Testament suntem îndemnați să fim treji (1 Petru 4.7; 2 Timotei 1.7; 4.5; 1 Tesaloniceni 5.8). Unul, care nu poate trăi fără alcool este numit de Scriptură un „bețiv” (1 Corinteni 5.11; 6.10). Cine trebuie să aibă întotdeauna alcool în casă și îl consumă regulat, ar trebui să se întrebe înaintea lui Dumnezeu dacă nu cumva el poartă cu sine o pată neagră. În unele case, chiar și cu copii, stau cantități mari de alcool în camera de zi. Unii îl ascund cel puțin într-un dulap.

Cu siguranță nu este o regulă rea, dacă băuturile alcoolice sunt oferite numai în cadrul anumitor festivități și atunci numai în cantități rezonabile. Trebuie să ținem seama că alcoolul este o problemă foarte mare pentru mulți oameni. Ce trist ar fi, dacă prin libertatea pe care eu o am un altul ajunge să cadă. În Romani 14.21 se spune: „Bine este să nu mănânci carne, *nici să bei vin*, nici să faci ceva de care fratele tău se împiedică, sau se poticnește, sau în care el este slab.” Tocmai tinerii ar trebui să fie dublu precauți în consumul de alcool. Ar fi chiar foarte înțelept și priceput să se renunțe total la alcool în cadrul întrunirilor de tineret, sau a sărbătorilor sau taberelor. Și înțeleptul Solomon învață pe fiul său în acest sens, așa cum vom vedea. Cât de mulți au ajuns la alcool tocmai din tinerețe, deoarece li s-a servit alcool la o aniversare a zilei de naștere. Este posibil ca acela care le-a dat să bea, putea să se stăpânească și să bea cu măsură.

Apostolul Pavel ne atenționează: „Nu vă îmbătați de vin, în care este destrăbălare” (Efeseni 5.18). Deseori se poate observa în legătură cu alcoolul, că unii nu se cunosc încă pe ei înșiși și subapreciază total propria lor carne păcătoasă. Apostolul Pavel atenționează pe credincioșii din Roma: „Să umblăm cum se cuvine, ... nu în chefuri și în beții, ... Ci îmbrăcați-vă în Domnul Isus Hristos și nu purtați grijă de carne, ca să-i treziți poftetele” (Romani 13.13,14). De aceea să ne lăsăm încurajați, chiar și cu privire la copiii noștri, să renunțăm la băuturile cu multe procente și să nu avem cantități mari de băuturi alcoolice în casă. Parțial este îngrozitor

cât de ușuratic se comportă deseori tineri creștini cu această temă alcool, care de altfel în rest sunt serioși. Probabil și de aceea, că părinții nu au fost un model bun în această privință.

La tinerii care au venit la credință dintr-un mediu necredincios se constată de regulă că ei sunt deosebit de înflăcărați pentru Domnul. În fiecare zi își doresc foarte mult să-I fie plăcuți, și sunt gata să renunțe tot mai mult la viața lor veche din pricina lui Hristos. Alții dimpotrivă, care au crescut într-un mediu creștin mai sever, arată deseori nevoia să testeze limitele, sau chiar să le depășească. În loc să se întrebe: „La ce mai pot renunța?”, gândesc deseori: „Aceasta îmi mai pot permite”, sau: „Aceasta o pot liniștit face”. Cu toate că poate fi o mare binecuvântare să crești într-o casă părintească de credincioși, aici există pericolul să nu te fi hotărât să fi consecvent urmaș al lui Hristos și de multe ori sunt duși de apă. S-a obișnuit devreme cu gândul să se testeze până la extrem limitele. Un creștin serios nu va considera lipsită de importanță tema referitoare la atitudinea față de alcool, ci va fi foarte prudent.

Națiunile sunt caracterizate tocmai prin aceea, că se îmbată cu alcool (compară cu Habacuc 2.5; Naum 1.10). Apostolul Petru scrie:

- **1 Petru 4.3-4:** Ne este de ajuns că *am împlinit*, în timpul trecut, *voia națiunilor*, umblând în destrăbălări, în poftă, în *beții*, în *ospete*, în *chefuri* și în idolatrii neîngăduite, în care se miră că *nu alergați împreună cu ei* la aceeași revărsare de desfrâu, defăimându-vă.

Creștinul nu trebuie să „se asemene cu lumea” (Romani 12.2), ci să se deosebească de agitația lumii prin facerea de bine și comportare exemplară. Deci dacă la o sărbătoare ai ca oaspeți și necredincioși, atunci calea normală este ca aceștia să se minuneze că tu ai cu totul alte obiceiuri; chiar dacă aceasta poate fi ceva ciudat pentru ei. Cum arată sărbătoririle, la care iei parte de regulă? Se va uimi un necredincios, când va privi la tine? Sau el se va uimi mai degrabă, că în comportarea ta el nu vede nici o deosebire față de comportarea celor necredincioși?

Înțeleptul Solomon spune:

- **Proverbe 21.17:** Cine iubește veselia va fi un sărac; cine iubește vinul și untdelemnul nu va fi bogat.

Cuvântul ebraic pentru „bucurie” poate fi tradus și prin „plăcere” sau „petrecere”. Deci cine iubește plăcerile și party, acela nu are nici o făgăduință în Cuvântul lui Dumnezeu și nu trebuie să se mire dacă este lipsit de binecuvântarea lui Dumnezeu și el sărăcește în adevăratul sens al cuvântului, dar și spiritual. Pavel scrie tânărului Timotei, că va veni un timp în care oamenii vor iubi mai mult plăcerile decât pe Dumnezeu (compară cu 2 Timotei 3.4). Nici nu ajută mult, dacă se spune că nu se merge la party al celor necredincioși, ci la party „creștine” (unde asemănător se consumă mult alcool). În mod deosebit la sărbătorile creștinilor, unde sunt unul sau altul prieteni necredincioși, ar fi o ocazie bună să se arate că credincioșii pot fi oameni veseli și fără alcool. În loc de aceasta, deseori se oferă alcool, ca să arate celor necredincioși, că în fond și ca credincios „ai voie” să consumi alcool. Cu toate că omenește pot înțelege foarte bine gândul acesta, ar trebui să citești încă o dată locul din Biblie citat mai sus din 1 Petru 4.4.

Deci tu ar trebui pe cât posibil să nu te adaptezi la cel necredincios, ci pe el trebuie să-l uimească, când vede că tu ai alte obiceiuri. Dacă nu vrei să renunți complet la alcool, ți-ai stabilit cel puțin anumite limite, în care fiecare poate recunoaște că tu iei foarte în serios consumul de alcool? Probabil la o sărbătorire ajungi să discuți cu un necredincios, și amândoi ați băut mai mult sau mai puțin bere – deci nu mai sunteți complet lucizi. Tu vrei de fapt să-i explici, că Evanghelia poate schimba oamenii; vrei să vorbești despre puterea Domnului Isus de a schimba viața, însă îți dai seama că această schimbare nici măcar la tine nu a avut loc. Gândești tu cu adevărat că Domnul va binecuvânta așa ceva (făcând excepție de acțiunea Sa suverană)? Te rog să nu mă înțelegi greșit, nu doresc să te condamn, dacă ai mers pe drumul acesta, poate chiar într-o anumită necunoaștere. Tu poți chiar astăzi să te întorci de pe acest drum și să pui în mișcare o transformare. Căiește-te sincer de aceasta, că până acum ai vorbit declamator despre această temă și nu ai văzut pericolele. Întotdeauna Domnul va binecuvânta căința sinceră și va elibera de obiceiuri false (compară cu Ioan 8.36).

Solomon dă fiului său și alte sfaturi:

- **Proverbe 20.1:** Vinul este batjocoritor, băutura tare este zgomotoasă; oricine se abate la ele nu este înțelept.

Ca și creștini nu trebuie să luăm parte la batjocură, defăimare sau vorbire de rău, și cu toate acestea nimic nu dezleagă așa de mult limba la batjocură, defăimare și vorbire de rău precum face o cantitate de alcool; pentru aceasta nu trebuie să fi beat. Te lași ademenit să spui lucruri, care în alte situații nu le-ai spune și iei parte la „vorbiri nechibzuite și glume proaste” (Efeseni 5.4). În astfel de situații nu avem Sfânta Scriptură de partea noastră, și nici nu devenim înțelepți prin ele; și va lipsi orice capacitate de diferențiere spirituală („nu este înțelept”). Solomon spune mai departe:

- **Proverbe 23.20,21:** Nu fi printre băutorii de vin, printre mâncăcioșii neînfrânați. Pentru că bețivul și mâncăciosul vor sărăci; și somnolența îmbracă în zdrențe.

S-ar putea ca noi înșine să nu fim băutori de vin sau mâncăcioși neînfrânați, și cu toate acestea Sfânta Scriptură ne atenționează să nu fim într-o astfel de societate. Aici se poate spune numai: atenție, pericol de infectare!

- **Proverbe 23.29-34:** Pentru cine este „Of!“? Pentru cine este „Vai de mine!“? Ale cui certurile? A cui plângerea? Ale cui rănilile fără motiv? A cui roșeața ochilor? Ale celor care întârzie mult la vin, ale celor care merg să încerce vinul amestecat. Nu te uita la vin când este roșu, când sclipește în pahar și alunecă ușor. La sfârșit mușcă asemenea unui șarpe și înțeapă ca o viperă. Ochii tăi vor privi femeii străine și inima ta va spune lucruri stricate. Și vei fi asemenea celui culcat în inima mării și asemenea celui culcat pe vârful unui catarg.

Foarte nimerit se atenționează aici cu privire la urmările consumului de alcool. Conduce la „Of!” și „Vai de mine!” Da, cât necez a adus alcoolul în unele familii vesele odinioară. Certuri permanente sunt urmarea, și se produc răni, care probabil niciodată nu se vor vindeca. Alcoolul tulbură privirea, capacitatea de discernământ spiritual dispare, gândurile lui

Dumnezeu nu mai sunt corect recunoscute. Este interesant că versetul acesta condamnă și băuturile amestecate.

- **Proverbe 31.4,5:** Lemuele, nu este demn pentru împărați, nu este pentru împărați să bea vin, nici pentru conducători să zică: „Unde este băutura tare?” Ca nu cumva să bea și să uite legea și să sucească judecata vreunui dintre fiii întristării.

Sfatul acesta îl dă o mamă fiului ei. În mod deosebit împărații și prinții națiunilor erau caracterizați permanent de consumul exagerat de alcool; când erau masacrați de alte popoare, aceasta nici nu putea fi altfel îndurată. Însă pentru un împărat înțelept sau un prinț nu se cuvenea alcool. Desigur, noi nu suntem împărați. Cu adevărat, nu suntem? Nu vorbește apostolul Petru despre faptul că noi am primit *o preoție împărătească*, „ca să vestiți virtuțile Celui care v-a chemat din întuneric la lumina Sa minunată” (1 Petru 2.9)? Și nu scrie apostolul Ioan: „ne-a făcut o *împărăție*, preoți pentru Dumnezeu și Tatăl Său” (Apocalipsa 1.6; 5.10)? Nu ar trebui aceste locuri din Biblie să facă cel puțin o impresie morală asupra noastră? Prea mult alcool va conduce în cele din urmă ca noi „să uităm ce este prescripționat” și să nu ne mai interesăm de lucrurile care sunt răspunderea noastră primordială.

Noi nu numai am fost făcuți o împărăție, ci am fost făcuți o împărăție *de preoți*. Apostolul Petru spune: „și voi înșivă, ca niște pietre vii, sunteți zidiți o casă spirituală, o *preoție sfântă*, ca să aduceți jertfe spirituale bine primite lui Dumnezeu prin Isus Hristos” (1 Petru 2.5). Nu trebuie atunci să ne amintim ce s-a întâmplat fiilor lui Aaron la scurt timp după consacrarea lor, în Leviticul 10? Nadab și Abihu au adus foc străin în Locul Preasfânt și au trebuit să moară. Este interesant, că în acest context se spune:

- **Leviticul 10.9-11:** Să nu bei vin și băutură tare, tu și fiii tăi cu tine, când veți intra în cortul întâlnirii, ca să nu muriți: va fi o rânduială pentru totdeauna în generațiile voastre, ca să puteți deosebi între ce este sfânt și ce nu este sfânt și între ce este necurat și ce este curat și ca să-i învățați pe fiii lui Israel toate rânduielele pe care Domnul le-a spus lor prin Moise.

Cine merge sâmbătă seara la party și consumă mult alcool, nici duminică dimineața, când noi dorim să aducem jertfe de laudă într-un mod deosebit lui Dumnezeu, nu va fi pe deplin treaz. Făcând excepție de aceasta: slujba noastră preoțească nu se limitează numai la *o oră* pe săptămână, și se spune chiar, că noi [trebuie] „să aducem *neîncetat* jertfă de laudă lui Dumnezeu, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui” (Evrei 13.15). Deci noi suntem în Locul preasfânt nu numai duminică dimineața când sărbătorim Masa Domnului și aducem „jertfa de laudă”.

Cine dorește după o poziție de răspundere în Adunare (Biserică), ca bătrân sau diacon, sau gândește chiar să meargă permanent în slujba creștină, acela ar trebui să asculte ce apostolul Pavel l-a îndrumat pe Timotei:

- **1 Timotei 3.2,3:** Trebuie deci ca *supraveghetorul* să fie fără vină, soț al unei singure soții, cumpătat, chibzuit, cuviincios, primitiv de oaspeți, capabil să învețe pe alții; *nu dedat vinului*, nu bătăuș, ci blând, nu certăreț, nu iubitor de bani. (compară cu Tit 1.7)

- **1 Timotei 3.8:** *Slujitorii*, la fel: demni, nu cu două fețe, *nu dedați la vin mult*, nu doritori de câștig josnic. (compară cu Tit 2.2,3).

Desigur și aici se poate pune întrebarea: *Cât de departe pot merge?*, căci este o diferență mare, să *bei* vin, și să fi *dedat* la vin. Dar dacă inima noastră este orientată spre Hristos, atunci nu întrebăm, cât de departe putem merge, ci: Ce este mai degrabă spre onoarea lui Hristos? Nu ar trebui sub acest punct de vedere să se spună mai degrabă, că aceste locuri din Scriptură vorbesc foarte clar despre: fii atent, Timotei, pentru un slujitor cu răspundere al lui Hristos alcoolul nu trebuie să aibă nici un rol. El poate ici și acolo să bea un pahar sau la ocazii deosebite să-l ofere, însă în rest slujitorul lui Hristos iese la socoteală și fără alcool. El este conștient de pericolul alcoolului și dorește să fie un model pentru alții.

Desigur și exemplul din Numeri 6 este o învățătură bogată pentru fiecare creștin spiritual. Nazireul ar trebui să se abțină de la orice consum de vin. Nu pentru că vinul ar fi principal interzis, ci pentru că un nazir dovedea prin aceasta dedicarea lui pentru Dumnezeu. Așa putem exprima noi dedicarea noastră pentru Dumnezeu, prin aceea că nu acordăm importanță mare plăcerilor pământești. Noi luăm din ele numai în trecere, așa cum Ionatan a gustat mierea cu vârful toiagului fiind în trecere (1 Samuel 14.43).

Din toate aceste exemple nu trebuie să se deducă, că trebuie să existe o abținere absolută la alcool, dar ele trebuie să arate cât de prudenți ar trebui să ne ocupăm cu această temă și că în locul acesta este valabil: mai puțin este mai mult.

Nu uităm că Dumnezeu ne-a dăruit pe lângă binecuvântările cerești și multe binecuvântări pământești, pe care noi le putem lua cu mulțumire. Însă apostolul Pavel ne încurajează să luăm seama la ceea ce este mai important: „Deci, dacă ați fost înviați împreună cu Hristos, căutați cele de sus, unde Hristos este așezat la dreapta lui Dumnezeu: gândiți la cele de sus, nu la cele de pe pământ” (Coloseni 3.1,2). Vinul aparține în orice caz *binecuvântărilor pământului*, însă un credincios spiritual se preocupă în principal cu „*binecuvântările spirituale din locurile cerești*”, el caută „cele de sus, unde Hristos este așezat”. Cine și-a găsit odată toată bucuria în aceasta, aproape automat va avea o atitudine corectă față de consumarea alcoolului.